

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 17.7.2006
COM(2006) 397 galīgā redakcija

2006/0129 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā un ar ko groza Direktīvu
2000/60/EK**

(iesniegusi Komisija)

{COM(2006) 398 galīgā redakcija}
(SEC(2006) 947}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Virszemes ūdeņu ķīmiskā piesārņošana var izjaukt ūdens ekosistēmas, samazinot biotopus un bioloģisko daudzveidību. Piesārņotāji var uzkrāties barības ķēdēs un nodarīt kaitējumu plēsoņām, kas pārtiek no kontaminētām zivīm. Cilvēki ir pakļauti ūdens vides piesārņotājiem, ēdot zivis vai pārtikai paredzētus jūras dzīvniekus un augus, dzerot ūdeni un nodarbojoties ar ūdens sporta veidiem. Vēl daudzus gadus pēc aizlieguma vidē var atrast piesārņotājus; daži piesārņotāji var būt transportēti lielos attālumos un tos var atrast attālos rajonos.

Piesārņotāji vidē var ieplūst no dažādiem avotiem (piem., lauksaimniecības, rūpniecības, sadedzināšanas) produktu vai nejaušu blakusproduktu veidā, tie jau sen var būt nokļuvuši vidē vai arī tos var saturēt ikdienā lietoti mājsaimniecības izstrādājumi.

Ūdens pamatdirektīvas 16. pantā noteikta stratēģija cīņai pret ūdens resursu ķīmisko piesārņošanu. Pirmais šīs stratēģijas pasākums bija prioritāro vielu saraksta apstiprināšana (Lēmums 2455/2001/EK), kurā uzskaitītas 33 Kopienas līmenī prioritāras vielas. Šā priekšlikuma mērķis, nosakot vides kvalitātes standartus (VKS), ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni pret šo 33 prioritāro vielu vai dažu citu piesārņotāju ūdens videi radītajiem draudiem vai draudiem, ko rada ūdens vide. Vairākos Kopienas tiesību aktos pēdējos gados ir pieņemta vajadzīgā emisijas kontrole.

- **Vispārējais konteksts**

Kopiena vispirms 1976. gadā pieņēma tiesību aktus par ūdens ķīmisko piesārņošanu (Direktīva 76/464/EK par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē). Turpmāk no 1982. līdz 1990. gadam pieņēma vairākas „atvasinātās direktīvas”, ar kurām noteica emisijas robežvērtību un vides kvalitātes mērķus 18 īpašām piesārņojošām vielām (skatīt turpmāk).

Ar Ūdens pamatdirektīvu ieviesa atjauninātu, visaptverošu un efektīvu stratēģiju attiecībā uz virszemes ūdeņu ķīmisko piesārņojumu. Saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu Direktīva 76/464/EEK pārejas periodā ir atceļama, bet nav paredzēts atsaukt saistītās “atvasinātās direktīvas”. Direktīvas 16. pantā noteikts, ka Komisijai ir jāiesniedz priekšlikums ar īpašiem pasākumiem pret ūdens piesārņošanu, ko izraisa atsevišķi piesārņotāji vai piesārņotāju grupas un kas rada lielus draudus ūdens videi vai draudus, ko rada ūdens vide. Vispirms pieņēma Lēmumu 2455/2001/EK, ar ko aizstāj iepriekšējo sarakstu, par ko Komisija bija paziņojusi 1982. gadā. Nākošais pasākums bija tas, ka Komisijai bija jānosaka VKS (skatīt 16. panta 7. punktu) un emisijas kontroles (skatīt 16. panta 6. un 8. punktu) attiecībā uz šīm prioritārajām vielām. Ar šo priekšlikumu ievieš šo pienākumu, izņemot papildu emisijas kontroli ieviešanu (sīkāku informāciju skatīt turpmāk). Vienlaikus šis priekšlikums paredz atcelt pašreizējās „atvasinātās” direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 88/347/EEK un 90/415/EEK.

- **Priekšlikuma jomā spēkā esošie noteikumi**

Ūdens pamatdirektīvā noteikts vispārējais modelis stratēģijai pret virszemes ūdeņu piesārņošanu. Pamatojoties uz iepriekšējiem šīs jomas tiesību aktiem Direktīva 76/464/EEK un saistītās atvasinātās direktīvas (skatīt turpmāk) regulē šajā priekšlikumā konkretizētajiem aspektiem līdzīgus aspektus. Tomēr iekļautie piesārņotāji nav identī un vajadzēja ņemt vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

- **Saskanība ar citām Eiropas Savienības politikām un mērķiem**

Sestajā vides rīcības programmā pasākumi attiecībā uz prioritārajām vielām noteikti kā galvenie pasākumi (skatīt Lēmuma 1600/2002/EK 7.e pantu). Šā priekšlikuma mērķis ir aizsargāt un celt vides kvalitāti atbilstīgi ilgspējīgas attīstības principam. Vienlaikus priekšlikums vides kvalitātes standartiem nodrošina saimniecisko nosacījumu saskaņošanu iekšējā tirgū, jo pašreizējie dalībvalstu vides kvalitātes standarti ir ļoti atšķirīgi.

Turklāt priekšlikums un tam pievienotais paziņojums pilnībā ņem vērā citu Kopienas tiesību aktu mērķus un noteikumus jo īpaši ķīmisko vielu politiku, tostarp *REACH* un Pesticīdu direktīvu, direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli un tematiskās stratēģijas, resp. jūrlietu politikas stratēģiju un pesticīdu ilgstošas izmantošanas stratēģiju. Gan visi šie, gan citi Kopienas tiesību akti paredz emisijas kontroles Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 6. un 8. punkta nozīmē.

2) APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Kopš 2001. gada Komisija par visiem priekšlikuma aspektiem apspriedās ar reprezentatīvu ieinteresēto personu forumu – ekspertu konsultatīvo forumu par prioritārajām vielām, kurā piedalījās dalībvalstu, nozares un vides jautājumu NVO eksperti. Apspriešanās atbilst Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 5. punkta prasībām; direktīvā ir skaidri minēts šis apspriešanās veids. Notika 16 sanāksmes un vairākas rakstiskas konsultāciju kārtas.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Papildus sanāksmju protokoliem šo konsultāciju rezultāti ir pieejami vairākos vispārējos dokumentos:

1. Vides kvalitātes standartu izstrādāšanas metodoloģija un ar aplūkojamo jautājumu saistītās informatīvās lapas.
2. Stratēģijas dokuments par piesārņojuma kontrolēm, tostarp avota pārskatīšana un Kopienas pašreizējo pasākumu tabulas visām vielām.
3. Ekspertu grupas ziņojums par analīzi un monitoringu.
4. Ziņojums par prioritārajām bīstamajām vielām.

5. Izpētes ziņojums par piesārņojuma kontroles pasākumu iespējamo ietekmi uz ekonomiku.
6. Izpētes ziņojums par vides kvalitātes standartiem, to ievērošana un ieguvumi no standartu sasniegšanas.

Bez tam Komisija par direktīvas projektu 2004. gada jūnijā apspriedās ar ekspertu konsultatīvo forumu. Sīkāka informācija par saņemtajām piezīmēm un to, kādā apjomā tās tika ņemtas vērā, ir apkopota pievienotajā ietekmes novērtējumā (SEC(2006)947 17.7.2006).

- **Ekspertu atzinumu iegūšana un izmantošana**

Attiecīgās zinātnes un speciālo zināšanu jomas

Izmantojot ekspertu konsultatīvo forumu, regulāri notika apspriešanās ar dalībvalstu un nozares zinātniskajiem ekspertiem. Bez tam notika konsultēšanas ar Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātnisko komiteju (*SCTEE*) par vides kvalitātes standartu noteikšanu (*SCTEE* galīgo atzinumu pieņēma 43. plenārsēdē 2004. gada 28. maijā). Šo atzinumu ņēma vērā, lai pabeigtu vides kvalitātes standartu vērtību noteikšanu, un sīkāka informācija ir atrodama ziņojumā par vides kvalitātes standartiem un atsevišķajās informācijas lapās.

Izmantotās metodes

No 2001. līdz 2004. gadam notika regulāras ekspertu konsultatīvā foruma sanāksmes. Bez tam vēl notika arī plašas rakstiskas konsultācijas. Visbeidzot atbilstīgi formālām procedūrām tika uzzināts *SCTEE* viedoklis.

Galvenās organizācijas un eksperti, ar kuriem notika apspriešanās

Notika regulāras apspriešanās ar visu 25 dalībvalstu Eiropas Savienības, kandidātvalstu un Norvēģijas vairākiem zinātniskajiem un tehniskajiem ekspertiem par ķīmisko piesārņojumu vispār, par analīzēm un monitoringu, emisiju kontrolēm, vides kvalitātes standartiem, pašreizējām ķīmiskajām vielām (saskaņā ar Regulu 793/93) un augu aizsardzības līdzekļiem (saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK). Vienlaikus notika apspriešanās arī ar rūpniecības nozaru zinātniekiem un ekspertiem, tostarp no *EUREAU*, *CEFIC*, *Eurochlor*, *ECPA*, *Eurometaux*, *UNICE*, kā arī NVO vides ekspertiem no *WWF* un *EEB*. 43 lielākajām Eiropas rūpniecības organizācijām nosūtīja aptaujas lapu par potenciālo priekšlikumu ietekmi uz ekonomiku.

Saņemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

Ir liela vienprātība par to, ka bīstamās vielas var izraisīt nopietnus draudus ar nelabojamām sekām.

Tika noteikts vides kvalitātes standarts attiecībā uz maksimāli pieļaujamo koncentrāciju, lai novērstu smagas nelabojamas sekas ekosistēmām, ja neilgā laikposmā ir notikusi akūta iedarbība, un vidējo gada vides kvalitātes standartu, lai ilgtermiņā novērstu nelabojamas sekas, lai gan *SCTEE* norāda, ka akūtai iedarbībai arī var būt ilglaicīgas sekas. Turklāt *SCTEE* norādīja arī uz to, ka jānodrošina jaunāko

zinātnes datu izmantošana, saskaņība ar citām riska novērtēšanas metodēm, un sniedza īpašus norādījumus par atsevišķām vielām.

Plaša publiska apspriešanās par direktīvas projektu 2004. gada jūnijā radīja priekšlikumu pārskatīšanu attiecībā uz papildu emisijas kontrolēm, galvenokārt saistībā ar izmaksām. Apspriešanās pierādīja, ka, lai sasniegtu prioritāro vielu mērķus, visrentablāk ir ļaut dalībvalstīm izlemt par pasākumu apjomu un kombināciju, galvenokārt pamatojoties uz pašreizējiem ES tiesību aktiem.

Ekspertu atzinumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Visi iepriekš minētie dokumenti ir atrodamī:

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

SCTEE viedoklis ir atrodams:

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

• **Ietekmes novērtējums**

Tika aplūkotas trīs galvenās iespējas. Pirmā iespēja paredzēja, ka netiek iesniegts jauns priekšlikums un turpmāko regulējumu atstāj dalībvalstu ziņā. saskaņā ar otro iespēju Kopienas līmenī nosaka tikai vides kvalitātes standartus, un trešā iespēja paredzēja, ka gan vides kvalitātes standartus, gan īpašus emisijas kontroles papildu pasākumus iekļauj priekšlikumā. Attiecībā uz vides kvalitātes standartiem jau pašā sākumā nolēma, ka tie būtu jānosaka Kopienas līmenī saistībā ar īpašām Ūdens pamatdirektīvas prasībām par saskaņošanu un saskaņību ar citiem Kopienas tiesību aktiem. Pēc tam sagatavošanās posmā aplūkoja vairākus apakšvariantus (skatīt ietekmes novērtējuma ziņojumu). Attiecībā uz piesārņojuma kontroles pasākumiem izvēlējās iespēju atstāt īpašus papildu pasākumus dalībvalstu ziņā, jo bija noskaidrots, ka tas ir rentablāk un atbilstīgāk. Turklāt jau ir (vai tiek gatavoti) plašs ES tiesību aktu kopums par emisijas kontroli, kas dod nozīmīgu ieguldījumu Ūdens pamatdirektīvas prioritāro vielu mērķu sasniegšanā.

Ietekmes novērtējuma ziņojumā ir sīkāka informācija par katras iepriekš minētās iespējas sociālekonomisko ietekmi un labvēlīgo ietekmi uz vidi.

3) PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• **Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Svarīgākie ierosinātās direktīvas elementi kopsavilkumā:

- vides kvalitātes standartu noteikšana atbilstīgi Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 7. punktam, tostarp ieviešot pārsniegumu pārejas zonu,
- uzskaitē par izplūdēm, emisijām un zudumiem, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti samazināšanas vai pārtraukšanas mērķi,
- Ūdens pamatdirektīvas IX pielikumā uzskaitīto „atvasināto direktīvu” atcelšana un pārejas noteikumu noteikšana šīm direktīvām, kā paredzēts Ūdens

pamatdirektīvas 16. panta 10. punktā,

- prioritāro bīstamo vielu identifikācija 14 pārskatāmajās vielās, kā paredzēts saskaņā ar Lēmumu 2455/2001/EK.

- **Juridiskais pamats**

Šīs direktīvas svarīgākie noteikumi attiecas uz vides aizsardzību un tādēļ juridiskais pamats atbilstīgi Ūdens pamatdirektīvai ir EK Līguma 175. panta 1. punkts.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis vienas pašas nevar pienācīgi sasniegt priekšlikumā minētos mērķus šāda(-u) iemesla(-u) dēļ.

Pašlaik gandrīz visas prioritārās vielas regulē dalībvalstu vides kvalitātes standarti, kuri ir ļoti atšķirīgi. Lai nodrošinātu vienādu vides aizsardzības pakāpi visās dalībvalstīs un nodrošinātu uzņēmējiem vienādus nosacījumus, vides kvalitātes standarti būtu jānosaka Kopienas līmenī.

Ja nebūs Kopienas līmeņa vides kvalitātes standartu, dalībvalstīm līdz 2006. gada beigām būtu jānosaka savi vides kvalitātes standarti. Komisija šai ziņā dod priekšroku Kopienas rīcībai un tādēļ vēlas sagaidīt koplēmuma procedūras rezultātu attiecībā uz šo priekšlikumu, pirms tā šā pienākuma izpildi nodod dalībvalstīm.

Nosakot vides kvalitātes standartus Kopienas līmenī, samazinās dalībvalstu administratīvā piepūle. Turklāt pārrobežu virszemes ūdeņu ķīmiskā piesārņojuma problēmas var risināt tikai ar kopīgiem pārrobežu pasākumiem.

Šajā priekšlikumā ir aplūkota vides kvalitātes standartu noteikšana tikai Kopienas līmenī. Specifiski un papildus kontroles pasākumi ir atstāti dalībvalstu ziņā, jo jāpiemēro daudzi citi pašreizējie Kopienas tiesību akti, lai izpildītu Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 6. un 8. punkta prasības.

Tāpēc priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

- **Proporcionalitātes princips**

Ierosinātais instruments ir direktīva, ar ko nosaka vides kvalitātes mērķus, kas jāsasniedz līdz 2015. gadam. Lai nodrošinātu piesārņojuma samazināšanas pasākumu proporcionalitāti, dalībvalstīm ir atstātas plašas izvēles iespējas, lai noteiktu piemērotāko specifisko pasākumu kombināciju. Tas ļaus ņemt vērā reģionālo un vietējo situāciju.

Ņemot vērā plašo īstenošanas modeli, kas izveidots atbilstīgi Ūdens pamatdirektīvai, kā arī iekļautajai drošības klauzulai, ja netiek pieņemts šis priekšlikums (sal. Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 8. punktu), domājams, ka priekšlikuma papildu finansiālais vai administratīvais slogs ir minimāls.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: direktīva.

Komisija ierosina vienotu tiesību aktu, ar ko nosaka visus noteikumus attiecībā uz Ūdens pamatdirektīvas 16. pantu, lai nodrošinātu vienu racionalizētu instrumentu. Izvēlētais juridiskais instruments ir direktīva. Tās „virsinstruments” 2000/60/EK ir direktīva un pasākumi ir jātransponē.

4) IETEKME UZ BUDŽETU

Nav paredzama ietekme uz budžetu.

5) PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Modelēšana, izmēģinājuma posms un pārejas posms**

Priekšlikumam paredzēts pārejas posms.

- **Vienkāršošana**

Priekšlikumā paredzēta tiesību aktu vienkāršošana.

Ar ierosināto direktīvu ir atceltas piecas īpašās direktīvas (82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 88/347/EEK un Direktīvu 90/415/EEK).

Šī vienkāršošana nozīmēs, ka būtiska Komisijas Lēmumā 95/337/EEK paredzētā ziņošanas pienākumu daļa zaudēs spēku.

- **Spēkā esošu tiesību aktu atcelšana**

Pieņemot šo priekšlikumu, atcels spēkā esošus tiesību aktus.

- **Pārbaudes/pārskatīšanas/darbības beigšanas klauzula**

Priekšlikums ietver vides kvalitātes standartu noteikšanas pārbaudes klauzulu. Turklāt Ūdens pamatdirektīvas 19. panta 2. punktā paredzēta vispārēja Direktīvas 2000/60/EK pārskatīšana, tostarp 16. panta noteikumu un līdz ar to arī šīs direktīvas pārskatīšana.

- **Atbilstības tabula**

Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai to valsts tiesību aktu teksts, ar kuriem transponē šo direktīvu, kā arī jāiesniedz minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabula.

- **Eiropas Ekonomikas zona**

Ar priekšlikumu ierosinātais tiesību akts ir par jautājumu, kas skar Eiropas Ekonomikas zonu, un tādēļ tas jāattiecina uz EEZ.

- **Sīkāks priekšlikuma paskaidrojums**

Pirmais pants - Priekšmets Direktīvā noteikti vides kvalitātes standarti.

Direktīvas 2. pants un Pielikums – vides kvalitātes standarti: Vides kvalitātes standarti prioritārajām vielām un daži citiem piesārņotājiem, kā arī atbilstības pārbaudes noteikumi ir noteikti un konkretizēti I pielikumā. Atšķirīgi vides kvalitātes standarti noteikti iekšzemes virszemes ūdeņiem (upēm un ezeriem) un citiem virszemes ūdeņiem (pārejas ūdeņiem, piekrastes un teritoriālajiem ūdeņiem). Ir noteikti divi vides kvalitātes standartu veidi – gada vidējā koncentrācija un maksimāli pieļaujamā koncentrācija; pirmais paredzēts aizsardzībai pret ilgstošu un hronisku iedarbību, otrs – attiecīgi aizsardzībai pret īslaicīgu, tiešu un akūtu ekotoksisku iedarbību. Attiecībā uz metāliem atbilstības režīms ir tā pielāgots, lai dalībvalstis varētu ņemt vērā fona līmeni un bioloģisko pieejamību. Ja Komisija noteiks obligātās aprēķina metodes, dalībvalstīm tās būs jāizmanto. Noteiktām atlasītām vielām vides kvalitātes standarti ir noteikti arī biotām. Daži vides kvalitātes standarti drīzumā varētu tikt pārskatīti, ņemot vērā rezultātus, ko iegūs no riska novērtējuma atbilstīgi citiem Kopienas tiesību aktiem. Jo īpaši iespējami grozījumi pagaidu vides kvalitātes standartiem niķelim un svinam, jo pašlaik Komisija nevar paredzēt notiekošo attiecīgo riska novērtējumu rezultātus.

Direktīvas 3. pants – pārsniegumu pārejas zona: Tām ūdenstilpju daļām, kur saistībā ar paaugstinātu piesārņotāju līmeni izplūdēs nevar ievērot vides kvalitātes standartus, tiek noteikta pārsniegumu pārejas zona to punktveida avotu tuvumā, no kuriem notiek izplūde.

Direktīvas 4. pants – uzskaitē par emisijām, izplūdēm un zudumiem: Ir jāveic upju baseinu inventarizācija, lai varētu pārbaudīt, vai ir sasniegti mērķi attiecībā uz prioritāro vielu izplūžu, emisiju un zudumu samazinājumu un prioritāro bīstamo vielu izplūžu, emisiju un zudumu rašanās izbeigšana vai pakāpeniska pārtraukšana. Līdz 2025. gadam ir jāsasniedz mērķis – pārtraukšana.

Direktīvas 5. pants un II pielikums – prioritāro bīstamo vielu identifikācija: saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 3. punktu prioritārajās vielās ir jāidentificē bīstamās prioritārās vielas. Lēmumā 2455/2001/EK ir ierosināts pārskatīt 14 prioritārās vielas, lai noteiktu to galīgo statusu – prioritārās vielas vai prioritārās bīstamās vielas. Divas no šīm 14 vielām ir ierosināts klasificēt kā prioritārās bīstamās vielas un atlikušās 12 vielas to galīgajā klasifikācijā ir apstiprinātas kā prioritārās vielas.

Direktīvas 6., 7. un 8. pants Pašreizējo „atvasināto” direktīvu grozījumi un atcelšana. Šajās direktīvās noteiktie kvalitātes standarti ir iekļauti šajā priekšlikumā, tādējādi stājoties spēkā šai direktīvai, minētās direktīvas var atcelt.

Direktīvas 9., 10. un 11. pants Transponēšanas noteikumi, stāšanās spēkā un adresāti.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā un ar ko groza Direktīvu
2000/60/EK**

(Teksts ar EEA nozīmi)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru⁴,

tā kā:

- (1) Virszemes ūdeņu ķīmiskais piesārņojums rada draudus ūdens videi, kas izraisa ūdens organismu akūtu un hronisku toksicitāti, akumulāciju ekosistēmās un biotopu un bioloģiskās daudzveidības zaudējumus, kā arī draudus cilvēku veselībai.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmums Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu⁵, norādīts, ka vide, veselība un dzīves kvalitāte ir galvenās Sestās Kopienas vides rīcības programmas vides prioritātes, jo īpaši 7. panta 2. punkta e) apakšpunktā uzsverot vajadzību izstrādāt specifiskākus tiesību aktus ūdens resursu politikas jomā.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK⁶, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, nosaka stratēģiju cīņai pret ūdens piesārņošanu un 16. pantā paredzēti turpmāki īpaši pasākumi piesārņojuma kontrolei un vides kvalitātes standartiem.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁵ OV L 242, 10.9.2003., 81. lpp.

⁶ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīva grozīta ar Lēmumu 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001, 1. lpp.).

- (4) Kopš 2000. gada ir pieņemti daudzi Kopienas tiesību akti, kuros minēti piesārņojuma kontroles pasākumi atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. pantam atsevišķām prioritārajām vielām. Bez tam uz daudziem vides aizsardzības pasākumiem attiecas citi Kopienas spēkā esošie tiesību akti. Tādēļ prioritāte drīzāk būtu piešķirama pašreizējo juridisko instrumentu īstenošanai un pārskatīšanai nevis jaunu kontroļu noteikšanai, kuras var dublēt jau esošās kontroles.
- (5) Attiecībā uz prioritāro vielu emisiju kontroli stacionārajos un difūzajos avotos, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 6. un 8. punktā, dalībvalstīm lietderīgāk un samērīgāk būtu vajadzības gadījumā papildus citu spēkā esošo Kopienas tiesību aktu īstenošanai iekļaut piemērotus kontroles pasākumus pasākumu programmā, kas jāizstrādā katram upes baseinam atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 11. pantam.
- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Lēmums ar ko izveido prioritāro vielu sarakstu ūdens resursu politikas jomā un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK⁷, noteikts pirmais 33 vielu vai vielu grupu saraksts, ko nosprauda par prioritāti rīcībai Kopienas līmenī. No šīm prioritārajām vielām noteiktas vielas identificēja kā prioritārās bīstamās vielas, uz kurām attiecas emisiju, izplūžu un zudumu izbeigšana vai pakāpeniska pārtraukšana. Dažas vielas tika pārbaudītas un tās būtu klasificējamās.
- (7) No Kopienas interešu viedokļa un efektīvākam virszemes ūdeņu aizsardzības regulējumam ir lietderīgi, ka vides kvalitātes standartus nosaka tiem piesārņotājiem, kas Kopienas līmenī klasificēti kā prioritārās vielas un ļaut dalībvalstīm vajadzības gadījumā izstrādāt valsts līmenī noteikumus atlikušajiem piesārņotājiem, ņemot vērā attiecīgos Kopienas tiesību aktus. Tomēr astoņi piesārņotāji, uz kuriem attiecas Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīva 86/280/EEK par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK⁸ pielikuma I sarakstā un kuri veido to vielu grupu, attiecībā uz kurām labs ķīmiskais stāvoklis būtu jāsasniedz līdz 2015. gadam, nav iekļauti prioritāro vielu sarakstā. Tomēr vispārējie šiem piesārņotājiem noteiktie standarti izrādījās noderīgi un ir lietderīgi to standartu regulējumu saglabāt Kopienas līmenī.
- (8) Līdz ar to noteikumi par pašreizējiem vides kvalitātes mērķiem, kas noteikti Padomes 1982. gada 22. marta Direktīvā 82/176/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisiju sārnu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecībā⁹, Padomes 1983. gada 26. septembra Direktīvā 83/513/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz kadmija emisijām¹⁰, Padomes 1984. gada 8. marta Direktīvā 84/156/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārnu metālu hlorīdu elektrolīze¹¹, Padomes 1984. gada 9. oktobra Direktīvā 84/491/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām¹² un Direktīvā 86/280/EEK, būs lieki un tie būtu jāsvītro.

⁷ OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.

⁸ OV L 181, 4.7.1986., 16. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp).

⁹ OV L 81, 27.3.1982., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

¹⁰ OV L 291, 21.10.1983., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

¹¹ OV L 74, 17.3.1984., 49. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

¹² OV L 274, 17.10.1984., 11. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

- (9) Ūdens videi ķīmiskais piesārņojums var radīt gan īslaicīgu, gan ilgstošu kaitējumu, un tādēļ vides kvalitātes standartu noteikšanā būtu jāizmanto dati gan par akūtu, gan hronisku iedarbību. Lai nodrošinātu, ka ūdens vide un cilvēku veselība tiek piemēroti aizsargāta, gada vidējie kvalitātes standarti būtu jānosaka tā, lai tie aizsargātu no ilgstošas iedarbības, un maksimāli pieļaujamā koncentrācija būtu jānosaka tā, lai aizsargātu no īslaicīgas iedarbības.
- (10) Tā kā Kopienas līmenī nav pietiekami plašas un ticamas informācijas par prioritāro vielu koncentrāciju biotā un sedimentos un ņemot vērā to, ka informācija par virszemes ūdeņiem sniedz pietiekamu pamatu, lai nodrošinātu vispārēju aizsardzību un efektīvu piesārņojuma kontroli, vides kvalitātes standartu vērtības noteikšana šajā posmā būtu jāattiecinā tikai uz virszemes ūdeņiem. Tomēr attiecībā uz heksahlorbenzolu, heksahlorbutadiēnu un dzīvsudrabu tikai ar Kopienas līmeņa vides kvalitātes standartiem vien nevar nodrošināt aizsardzību pret netiešu iedarbību un sekundāru saindēšanos. Tādēļ šādos gadījumos būtu jānosaka vides kvalitātes standarti biotām. Lai dalībvalstīm atkarībā no to monitoringa stratēģijas ļautu būt elastīgākām, tām būtu jābūt iespējai vai nu uzraudzīt šos vides kvalitātes standartus un pārbaudīt to ievērošanu attiecībā uz biotām, vai jāpārvērš tie par virszemes ūdeņu kvalitātes standartiem. Bez tam dalībvalstīm jānosaka vides kvalitātes standarti sedimentiem un biotai, kur tas vajadzīgs un piemērots, lai papildinātu Kopienas līmenī noteiktos vides kvalitātes standartus. Tā kā sedimenti un biota joprojām ir svarīga noteiktu vielu dalībvalstu veiktā monitoringa matricas, lai novērtētu antropogēno darbību un tendenču ilgstošu iedarbību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka biotā un sedimentos nepalielinās pašreizējais piesārņojuma līmenis.
- (11) Attiecībā uz svinu, niķeli un to savienojumiem vēl nav pabeigtas pārrunas par riska novērtējumu Eiropas Ķīmisko vielu birojā (Kopīgais pētniecības centrs) un tādējādi šiem elementiem nevar noteikt galīgos kvalitātes standartus. Tādēļ ir lietderīgi skaidri norādīt, ka tie ir tikai pagaidu lielumi.
- (12) Dalībvalstīm ir jāievēro Padomes Direktīva 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti¹³ un jāapsaimnieko virszemes ūdenstilpes, kuras izmanto dzeramā ūdens ņemšanai atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 7. pantam. Tādēļ šī direktīva būtu jāīsteno, neskarot prasības, kur būtu noteikti stingrāki standarti.
- (13) Iespējams, ka vides kvalitātes standartus nevar ievērot stacionāru izplūdes avotu tuvumā, jo piesārņotāju koncentrācija izplūdē parasti ir augstāka nekā apkārtējā koncentrācija ūdenī. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāatļauj ņemt vērā šo faktu, kad tiek veikta vides kvalitātes standartu ievērošanas pārbaude, katrai attiecīgajai izplūdei nosakot pārsnieguma pārejas zonu. Lai nodrošinātu, ka šīs zonas ir ierobežotas, to noteikšanā būtu jāpiemēro Direktīvas 2000/60/EK 10. pants un citu Kopienas tiesību aktu attiecīgie noteikumi. Tā kā attīrīšanas metožu attīstība un tehnoloģiskie jauninājumi, piemēram, labākās pieejamās metodes, var dot iespēju turpmāk samazināt piesārņotāju koncentrāciju izplūdes vietu tuvumā, dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka attiecīgi samazina pārsniegumu pārejas zonas.
- (14) Ir jāpārbauda, vai tiek ievēroti Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv daļā konkretizētie mērķi attiecībā uz izbeigšanu vai pakāpenisku

¹³ OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.

pārtraukšanu un samazināšanu un jānodrošina šā pienākuma izpildes novērtēšanas pārskatāmība jo īpaši attiecībā uz to, kā ņem vērā būtiskas vai nebūtiskas emisijas, izplūdes un zudumus. Bez tam izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas un samazināšanas grafiku var saistīt tikai ar inventarizāciju. Būtu jābūt iespējai novērtēt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4.-7. punkta piemērošanu. Tāpat ir vajadzīgs piemērots līdzeklis, lai kvantitatīvi noteiktu dabā esošo vai dabiskos procesos radušos vielu zudumus; šai gadījumā nav iespējama pilnīga visu potenciālo avotu izbeigšana vai pakāpeniska pārtraukšana. Lai izpildītu šīs prasības, visām dalībvalstīm katram tās teritorijas upju baseinam būtu jāizveido emisiju, izplūdes un zudumu uzskaitē.

- (15) Lai veicot šo uzskaiti novērstu darbu dublēšanos un nodrošinātu šīs inventarizācijas saskanību ar citiem instrumentiem virszemes ūdeņu aizsardzības jomā, dalībvalstīm būtu jāizmanto informācija, kas savākta saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regulu (EK) Nr. 166/2006 par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK¹⁴ grozīšanu.
- (16) Lai labāk varētu ievērot savas vajadzības, dalībvalstīm būtu jābūt iespējai izvēlēties piemērotu 1 gada atskaides periodu inventarizācijas pamatierakstu izmērīšanai. Tomēr būtu jāņem vērā tas, ka zudumi no pesticīdu lietošanas gadu no gada var būt ļoti atšķirīgi, jo atkarībā no klimatiskajiem apstākļiem tiek lietoti atšķirīgi pesticīdu daudzumi. Tādēļ, ja uz noteiktām vielām attiecas Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū¹⁵, dalībvalstīm būtu jādod iespēja attiecībā uz šīm vielām izvēlēties 3 gadu atskaides periodu.
- (17) Lai optimizētu inventarizācijas izmantojumu, ir lietderīgi noteikt termiņu, līdz kuram Komisija pārbauda, vai dalībvalstis ir veikušas visus pasākumus, lai sasniegtu Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv daļā noteiktos mērķus.
- (18) Kritēriji noturīgu bioakumulējošu un toksisku vielu identifikācijai, kā arī citu tādu vielu identifikācijai, kuras arī varētu būt ar līdzīgām īpašībām, proti, ļoti noturīgas un ļoti bioakumulējošas vielas, kā minēts Direktīvā 2000/60/EK, ir noteikti tehniskajās riska novērtējuma vadlīnijās, lai atbalstītu Komisijas 1993. gada 20. jūlija Direktīvu 93/67/EEK, ar ko nosaka principus to risku novērtēšanai, kurus cilvēkiem un videi rada vielas, par ko paziņo saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK¹⁶, Komisijas 1994. gada 28. jūnija Regulu Nr. 1488/94, ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93¹⁷ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū¹⁸. Lai nodrošinātu dažādu Kopienas tiesību aktu saskanību, vielām, kas jāpārbauda saskaņā ar Lēmumu 2455/2001, būtu jāpiemēro tikai šie kritēriji, un Direktīvas 2000/60/EK X pielikums būtu attiecīgi jāgroza un jāaizstāj.
- (19) Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā uzskaitītajās direktīvās noteiktās saistības jau ir iekļautas Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvā 96/61/EK par piesārņojuma

¹⁴ OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.

¹⁵ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīva grozīta ar Komisijas Direktīvu 2006/19/EK (OV L 44, 15.2.2006., 15. lpp.).

¹⁶ OV L 227, 8.9.1993, 9.-18. lpp.

¹⁷ OV L 161, 29.6.1994., 3. lpp.

¹⁸ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

integrētu novēršanu un kontroli¹⁹ un Direktīvas 2000/60/EK 8. un 10. pantā, 11. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktā un citos noteikumos, un ir garantēta vismaz tāda pati aizsardzības pakāpe, ja saglabā vai pārskata vides kvalitātes standartus. Lai nodrošinātu konsekvētu pieeju virszemes ūdeņu ķīmiskajam piesārņojumam un vienkāršotu un darītu skaidrākus pašreizējos Kopienas tiesību aktus minētajā jomā, ir lietderīgi atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 10. punktam atcelt Direktīvu 82/176/EEK, Direktīvu 83/513/EEK, Direktīvu 84/156/EEK, Direktīvu 84/491/EEK un Direktīvu 86/280/EEK, kas stājas spēkā 2012. gadā.

- (20) Tika ņemti vērā Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 5. punktā minētie ieteikumi jo īpaši attiecībā uz Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātnisko komiteju.
- (21) Tā kā dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt šīs direktīvas mērķus, proti, pieņemt vides kvalitātes standartus ūdenim un, lai saglabātu vienādu virszemes ūdeņu aizsardzības pakāpi visā Kopienā, tos labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (22) Pasākumi, kas nepieciešami, lai īstenotu šo direktīvu, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību²⁰.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka vides kvalitātes standartus prioritārajām vielām un noteiktiem citiem piesārņotājiem.

2. pants

Vides kvalitātes standarti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to virszemes ūdeņu sastāvs atbilst vides kvalitātes standartiem attiecībā uz prioritārajām vielām, kas izteikti ar gada vidējo un maksimāli pieļaujamo koncentrāciju, kā noteikts I pielikuma A daļā, un vides kvalitātes standartiem attiecībā uz I pielikuma B daļā uzskaitītajiem piesārņotājiem.

Dalībvalstis nodrošina vides kvalitātes standartu ievērošanu atbilstīgi I pielikuma C daļā noteiktajām prasībām.

¹⁹ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

²⁰ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Pamatojoties uz ūdens stāvokļa monitoringu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka I pielikuma A un B daļā uzskaitīto vielu koncentrācija sedimentos un biotā nepalielinās.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka zivju, gliemju, vēžveidīgo mīkstajos audos (to svaigā masā) un pārējā biotā nav pārsniegtas šādas heksahlorbenzola, heksahlorbutadiēna un dzīvsudraba koncentrācijas:
 - a) 10 µg/kg heksahlorbenzola,
 - b) 55 µg/kg heksahlorbutadiēnam,
 - c) 20 µg/kg metildzīvsudrabam.

Lai varētu veikt pirmajā daļā uzskaitīto vielu kvalitātes standartu ievērošanas monitoringu, dalībvalstis vai nu ievieš stingrāku standartu ūdenim, aizstājot I pielikuma A daļā minēto standartu, vai nosaka biotām papildu standartu.
4. Komisija pārbauda tehnikas un zinātnes jaunākās atziņas, tostarp secinājumus par riska novērtējumu, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un vajadzības gadījumā ierosina pārskatīt šīs direktīvas I pielikuma A un B daļā noteiktos vides kvalitātes standartus.
5. Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt obligātas aprēķina metodes, kas minētas šīs direktīvas I pielikuma C daļas 3. punkta otrajā daļā.

3. pants

Pārsnieguma pārejas zona

1. Dalībvalstis nosaka pārsnieguma pārejas zonas, kur viena vai vairāku piesārņotāju koncentrācija var pārsniegt attiecīgos vides kvalitātes standartus, ja tie neskar pārējo virszemes ūdens tilpju atbilstību šiem standartiem.
2. Dalībvalstis, ņemot vērā Kopienas tiesību aktu attiecīgos noteikumus, katrā gadījumā norobežo virszemes ūdens tilpju daļas, kas atrodas blakus izplūdes vietām, kas klasificējamās kā pārsniegumu pārejas zonas.

Dalībvalstis iekļauj katra norobežojuma aprakstu upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas minēti Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā.
3. Dalībvalstis pārbauda atļaujas, kas minētas Direktīvā 96/61/EK vai Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta g) apakšpunktā minētajos iepriekšējos noteikumos, lai saskaņā ar 1. punktu pakāpeniski samazinātu to pārsnieguma pārejas zonas lielumu, kas noteikts ūdenstilpēs, kuras skar prioritāro vielu izplūdes.
4. Komisija saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt metodi, kas jāizmanto dalībvalstīm, lai konkretizētu pārsnieguma pārejas zonu.

4. pants

Emisiju, izplūžu un zudumu uzskaitē

1. Pamatojoties uz informāciju, kas ievākta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantu un atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 166/2006 dalībvalstis katram tās teritorijā esošajam upes baseinam vai tā daļai veic visu I pielikuma A un B daļā uzskaitīto prioritāro vielu un piesārņotāju emisiju, izplūžu un zudumu uzskaiti.
2. Atskaites periods piesārņotāju vērtību mērījumiem, kas ierakstāmi 1. punktā minētajā uzskaitē, ir viens gads laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam.
Tomēr prioritārajām vielām vai piesārņojošām vielām, uz ko attiecas Direktīva 91/414/EEK, var izmantot 2007., 2008. un 2009. gada vidējās vērtības.
3. Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas iegūti veicot uzskaiti atbilstīgi šā panta 1. punktam, tostarp attiecīgos atskaites periodus, kā arī iesniedz ziņojumus par upes baseina apsaimniekošanas plāniem saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. panta 1. punktu.
4. Dalībvalstis precizē uzskaites datus saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. panta 2. punktā minēto analīžu pārskatiem.
Atskaites periods, lai atjaunotajā uzskaitē noteiktu vērtību lielumu, ir gads pirms paredzētās analīzes pabeigšanas. Tomēr prioritārajām vielām vai piesārņojošām vielām, uz ko attiecas Direktīva 91/414/EEK, var izmantot trīs to gadu vidējās vērtības, pirms tika pabeigta minētā analīze.
Dalībvalstis publicē precizēto uzskaiti upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktā.
5. Komisija pārbauda, vai uzskaitē minētās emisijas, izplūdes un zudumi, kā paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv daļā, līdz 2025. gadam ir samazināti vai izbeigti.
6. Komisija saskaņā ar Direktīvas/2000/60/EK 21. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt metodi, kas jāizmanto dalībvalstīm, lai veiktu uzskaiti.

5. pants

Direktīvas 2000/60/EK grozījums

Direktīvas 2000/60/EK X pielikumu aizstāj ar tekstu, kas izklāstīts šīs direktīvas II pielikumā.

6. pants

Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK un 84/491/EEK grozījums.

Attiecīgi svītro Direktīvss 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK un 84/491/EEK II pielikumu.

7. pants

Direktīvas 86/280/EEK grozījums

Direktīvas 86/280/EEK I līdz XI iedaļas B daļas svītros.

8. pants

Atcelšana

1. No 2012. gada 22. decembra tiek atceltas Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK.
2. Līdz 2012. gada 22. decembrim dalībvalstis var veikt monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5., 8. un 15. pantu, nevis veikt to saskaņā ar 1. punktā minētajām direktīvām.

9. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā likumi, normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumus un minēto aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē

*Eiropas Parlamenta vārdā -
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS: VIDES KVALITĀTES STANDARTI PRIORITĀRAJĀM VIELĀM UN NOTEIKTĀM CITĀM PIESĀRNOJOŠĀM VIELĀM

A DAĻA: Vides kvalitātes standarti (VKS) prioritārajām vielām virszemes ūdeņos

GVL: gada vidējais lielums,

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija

Mērvienība: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs	GVL-VKS ²¹ Iekšējie virszemes ūdeņi	GVL-VKS ²¹ Citi virszemes ūdeņi	GVL-VKS ²² Iekšējie virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Citi virszemes ūdeņi
(1)	Alahlors	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracēns	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazīns	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzols	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabromdifēnilēteris ²³	32534-81-9	0,0005	0,0002	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojam s</i>
(6)	Kadmiji un tā savienojumi <i>(atkarībā no ūdens cietības pakāpes²⁴)</i>	7440-43-9	≤ 0,08 (1. pakāpe) 0,08 (2. pakāpe) 0,09 (3. pakāpe) 0,15 (4. pakāpe) 0,25 (5. pakāpe)	0.2	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	
(7)	C ₁₀₋₁₃ hlorkāpieni	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	hlorfēnoks	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3

²¹ Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar gada vidējo lielumu (VKS-GVL)

²² Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (VKS-MPK). Ja pie MPK-VKS uzrādīts „nav piemērojams”, GVL-VKS vērtību lielumi arī aizsarga pret īslaicīgu piesārņojuma maksimumu, jo tie ir ievērojami mazāki nekā vērtības, ko iegūst, pamatojoties uz akūtu toksicitāti.

²³ Prioritāro vielu grupai, uz ko attiecas Lēmumā Nr. 2455/2001/EK uzskaitītie bromdifēnilēteri (Nr. 5), VKS ir noteikts tikai pentabromdifēnilēterim.

²⁴ Kadmijam un tā savienojumiem (Nr. 6) VKS vērtību lielumi ir atkarīgi no ūdens cietības, ko iedala četrās pakāpju kategorijās (1. pakāpe: <40 mg CaCO₃/l, 2. pakāpe: 40 līdz <50 mg CaCO₃/l, 3. pakāpe: 50 līdz <100 mg CaCO₃/l, 4. pakāpe: 100 līdz <200 mg CaCO₃/l, 5. pakāpe: ≥200 mg CaCO₃/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs	GVL-VKS ²¹ Iekšējie virszemes ūdeņi	GVL-VKS ²¹ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Iekšējie virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Citi virszemes ūdeņi
(9)	Hlorpirifoss	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(10)	1,2-dihloretāns	107-06-2	10	10	nav piemērojams	nav piemērojams
(11)	Dihlormetāns	75-09-2	20	20	nav piemērojams	nav piemērojams
(12)	Di(2-etilheksil)ftalāts (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nav piemērojams	nav piemērojams
(13)	Diurons	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfāns	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantēns	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Heksahlorbenzols	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05
(17)	Heksahlorbutadiēni	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6
(18)	Heksahlorcikloheksāns	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturons	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Svins un tā savienojumi	7439-92-1	7,2	7,2	nav piemērojams	nav piemērojams
(21)	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	7439-97-6	0,05	0,05	0,07	0,07
(22)	Naftalīns	91-20-3	2,4	1,2	nav piemērojams	nav piemērojams
(23)	Niķelis un tā savienojumi	7440-02-0	20	20	nav piemērojams	nav piemērojams
(24)	Nonilfenols	25154-52-3	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenols	1806-26-4	0,1	0,01	nav piemērojams	nav piemērojams

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs	GVL-VKS ²¹ Iekšējie virszemes ūdeņi	GVL-VKS ²¹ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Iekšējie virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Citi virszemes ūdeņi
(26)	Pentahlorbenzols	608-93-5	0,007	0,0007	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(27)	Pentahlorfenols	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAO) ²⁵	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
	Benz(a)pirols	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benz(b)fluorantēns	205-99-2	Σ=0,03	Σ=0,03	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
	Benz(k)fluorantēns	207-08-9				
	Benz(g,h,i)perilēns	191-24-2	Σ=0,002	Σ=0,002	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
	Indeno(1,2,3-cd)pirols	193-39-5				
(29)	Simazīns	122-34-9	1	1	4	4
(30)	Tributilalvas savienojumi	688-73-3	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trihlorbenzoli (visi izomēri)	12002-48-1	0,4	0,4	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(32)	Trihlormetāns	67-66-3	2,5	2,5	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(33)	Trifluralīns	1582-09-8	0,03	0,03	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>

²⁵

Poliaromātisko ogļūdeņražu (PAO) prioritāro vielu grupai (Nr. 28) ir jāievēro katrs atsevišķais VKS, t.i., VKS benzpirolam un VKS benz(b)fluorantēnu un benz(k)fluorantēnu summai un VKS benz(g,h,i)perilēna un indeno(1,2,3-cd)pirola summai.

B DAĻA vides kvalitātes standarti (VKS) citiem piesārņotājiem

GVL: gada vidējais lielums,

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija

Mērvienība: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs	GVL-VKS ²¹ Iekšējie virszemes ūdeņi	GVL-VKS ²¹ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Iekšējie virszemes ūdeņi	MPK-VKS ²² Citi virszemes ūdeņi
(1)	DDT kopā ²⁶	<i>nav piemērojams</i>	0,025	0,025	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
	para-para-DDT	50-29-3	0,01	0,01	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(2)	Aldrīns	309-00-2	Σ=0,010	Σ=0,005	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(3)	Dieldrīns	60-57-1				
(4)	Endrīns	72-20-8				
(5)	Izodrīns	465-73-6				
(6)	Tetrahlorglekklis	56-23-5	12	12	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(7)	Tetrahloretilēns	127-18-4	10	10	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>
(8)	Trihloretilēns	79-01-6	10	10	<i>nav piemērojams</i>	<i>nav piemērojams</i>

²⁶ DDT kopā ir izomēru 1,1,1-trihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 50-29-3); 1,1,1-trihlor-2(*o*-hlorfenil)-2-(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 789-02-6); 1,1-dihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etilēna (CAS numurs 72-55-9); un 1,1-dihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 72-54-8) summa.

C DAĻA vides kvalitātes standartu ievērošana

1. 4. un 5. sleja: Attiecībā uz katru virszemes ūdens tilpi VKS-GVL uzskata par ievērotu, ja dažādos gada laikos katrai reprezentatīvai monitoringa vietai mērīto koncentrāciju aritmētiskais vidējais ir mazāks par standartu.
2. 6. un 7. sleja: Attiecībā uz katru virszemes ūdens tilpi atbilstība VKS-MPK nozīmē, ka jebkurā ūdens tilpes reprezentatīvā monitoringa vietā izmērītā koncentrācija nepārsniedz standartu.
3. Izņemot kadmiju, svinu, dzīvsudrabu un niķeli (turpmāk tekstā „metāli”) šajā pielikumā noteiktie vides kvalitātes standarti (VKS) ir izteikti ar kopējo koncentrāciju visā ūdens paraugā. Metāliem VKS attiecas uz izšķīdināto koncentrāciju, t.i., ūdens parauga izšķīdusī fāze, kas iegūta, filtrējot caur 0,45 µm filtru vai veicot līdzvērtīgu iepriekšēju apstrādi.

Ja metālu dabiskā fona koncentrācija ir lielāka nekā VKS vērtīblielums vai ja cietība, pH vai citi ūdens kvalitātes rādītāji ietekmē metālu bioloģisko pieejamību, dalībvalstis, salīdzinot monitoringa rezultātus ar VKS, var to ņemt vērā. Ja dalībvalstis to dara, obligāti jāpiemēro 2. panta 5. punktā noteiktās aprēķina metodes.

II PIELIKUMS DIREKTĪVAS 2000/60/EK X PIELIKUMA GROZĪJUMS

Direktīvas 2000/60/EK X pielikumu aizstāj ar šādu tekstu:

„X PIELIKUMS PRIORITĀRO VIELU SARAKSTS ŪDENS POLITIKAS JOMĀ (*)

Numurs	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārās vielas nosaukums	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alahlors	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracēns	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazīns	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzols	
(5)	nav piemērojams	nav piemērojams	Bromdifenilēteri (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmijs un tā savienojumi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ hloralkēni (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Hlorfenvinfoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Hlorpirifoss	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dihloretāns	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dihlormetāns	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalāts (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diurons	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfāns	X
	959-98-8	nav piemērojams	(alfa-Endosulfāns)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantēns (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksahlorbenzols	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksahlorbutadiēni	X

(18)	608-73-1	210-158-9	Heksahlorcikloheksāns	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-izomērs Lindāns)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturons	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svins un tā savienojumi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalīns	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Niķelis un tā savienojumi	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenols	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonilfenols	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenols	
	140-66-9	nav piemērojams	(Para-terc-oktilfenols)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentahlorbenzols	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentahlorfenols	
(28)	nav piemērojams	nav piemērojams	Poliaromātiskie ogļūdeņraži	X
	50-32-8	200-028-5	(Benz(a)pirols)	
	205-99-2	205-911-9	(Benz(b)fluorantēns)	
	191-24-2	205-883-8	(Benz(g,h,i)perilēns	
	207-08-9	205-916-6	(Benz(k)fluorantēns)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirols)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazīns	
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributilalvas savienojumi	X
	36643-28-4	nav piemērojams	Tributilalvas - katjons	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trihlorbenzols	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trihlorbenzols)	

(32)	67-66-3	200-663-8	Trihlormetāns (Hloroforms)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralīns	

¹ CAS: Chemical Abstract Services

² ES numurs: ES Eiropas ķīmisko komercvielu saraksta (EINECS) numurs vai Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (ELNICS).

(*) Ja ir izvēlētas vielu grupas, kā orientējoši rādītāji tiek uzskaitītas atsevišķas raksturīgas vielas (iekavās un bez numura).

(**) Šīs vielu grupas parasti ietver ievērojamu atsevišķu savienojumu skaitu. Pašlaik nevar sniegt attiecīgus orientējošus rādītājus.

(***) Tikai pentabromdifēnilēteris (CAS numurs 32534-81-9)

(****) Fluorantēns ir sarakstā kā citu, daudz bīstamāku poliaromātisko ogļūdeņražu indikators.